

Προδοσία = η αθέτησις των προς ασφάλειαν της πατρίδος υποχρεώσεων

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Ανοίγω ένα οποιοδήποτε λεξικό και πηγαίνω στο ρήμα προδίδω: Διαβάζω στον «Φυτράκη»: «Δίνω στον εχθρό την ευχέρεια να βλάψει την πατρίδα μου». Προσφεύγω στο παλαιό του «Δημητράκου», στην λέξη «προδοσία». Ερμηνεύει: «Αθέτησις των προς ασφάλειαν της πατρίδος υποχρεώσεων». Ερωτώ: Αυτά που συμβαίνουν με τους Σκοπιανούς απατεώνες και με την λυσσασμένη Τουρκιά, η στάση της δημοκρατικά εκλεγμένης ελληνικής κυβέρνησης πώς μπορεί να χαρακτηριστεί; Η παράδοση του εθνικού μας ονόματος, της Μακεδονίας, στους Σκοπιανούς, η διαγραφή από την ιστορία μας του πιο ενδόξου τμήματός της, είναι ή δεν είναι προδοσία;

Ο συνεχής εξευτελισμός, η δουλοπρέπεια, η ηττοπάθεια, η καλλιέργεια κλίματος φόβου και υποχωρητικότητας στον λαό, έναντι του τουρκικού επεκτατισμού και των συνοδών ύβρεων, από την χώρα που δεν έχει ιστορία αλλά ποινικό μητρώο, είναι ή δεν είναι προδοσία; **Όταν εμβολίζεται από εχθρικό πλοίο, κανονιοφόρος του λιμενικού σώματος, η οποία βρίσκεται σε αποστολή προστασίας των εθνικών μας θαλάσσιων συνόρων και η εκλεγμένη Κυβέρνηση, ωχριώσα ψελλίζει διπλωματικά σίελα περί επόμενης φοράς, νηπιώδεις λεονταρισμοί του τύπου «αν ξαναγίνει θα το πω στη μαμά μου», είναι ή δεν είναι προδοσία;** Η σύλληψη και φυλάκιση Ελλήνων στρατιωτικών από τους Τούρκους και η ύποπτη δικαιολογία περί καιρικών συνθηκών πώς χαρακτηρίζεται;

Μια παρένθεση: 18 Οκτ 1925. Στη θέση Δεμίρ Καπού κοντά στο όρος Μπέλλες, βουλγαρικές δυνάμεις άνοιξαν πυρ εναντίον του 69^{ου} ελληνικού φυλακίου με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο

στρατιώτες και ο διοικητής του συνοριακού τμήματος λοχαγός Χαρ. Βασιλειάδης, ο οποίος προσπάθησε να διαπραγματευτεί με τους Βούλγαρους, υψώνοντας λευκή σημαία. Ακολούθησε η κατάληψη του ελληνικού φυλακίου. Πώς αντέδρασε ο τότε δικτάτορας Θεοδ. Πάγκαλος.

Έδωσε διαταγή στο Γ' Σώμα Στρατού να εισβάλει στο βουλγαρικό έδαφος και να καταλάβει το Πετρίτσι, κέντρο δράσεως των κομιτατζήδων. Παράλληλα επιδόθηκε στη βουλγαρική κυβέρνηση ελληνική διαμαρτυρία με την απαίτηση: 1) να ζητηθεί συγγνώμη από την Ελλάδα 2) να τιμωρηθούν οι ένοχοι 3) να καταβληθεί στην Ελλάδα αποζημίωση 2.000.000 γαλλικών φράγκων.

Όπως γράφει η Ιστορία του Ελληνικού Έθνους της Εκδοτικής Αθηνών, (τόμ. ΙΕ' σελ. 294), «Αν το επεισόδιο παρέμενε υπόθεση μεταξύ των δύο κρατών η βουλγαρική αποδοχή των ελληνικών απαιτήσεων θα ήταν σχεδόν βέβαιη».

Η Βουλγαρία όμως κατέφυγε στην «Κοινωνία Των Εθνών» (τότε ΟΗΕ) και βρήκε παρηγοριά και «κατανόηση». Η Ελλάδα καταδικάστηκε για την προέλαση του στρατού, **όμως οι Βούλγαροι έκτοτε λούφαξαν-και αυτό συμβαίνει τρία χρόνια μετά την μικρασιατική καταστροφή-και άπαντες γείτονες, φίλοι και εχθροί, έλαβαν το σαφές μήνυμα ότι ο στρατός μας πολεμά και δεν φοβάται.** (Τις προάλλες είδαμε το “χέρι” του αρχηγού του ΓΕΣ να σταματά την μάνα του αιχμάλωτου στρατιωτικού, για να μην δυσαρεσθηθεί ο κυρ Φώτης Κουβέλης.

Θυμάμαι πριν από δύο χρόνια, ήμουν καλεσμένος στην Θέρμη Θεσσαλονίκης, από σύλλογο, για ομιλία, παρόντος και του τότε διοικητή του Γ' Σώματος Στρατού, του νυν αρχηγού ΓΕΣ. Σε κάποια στιγμή στηλίτευσα τον ανεκδιήγητο κ. Μουζάλα, ο οποίος είχε αποκαλέσει τότε τα Σκόπια, Μακεδονία. Ο αρχηγός, λοιπόν, σηκώθηκε και αποχώρησε ενοχλημένος, γιατί, όπως είπε σε κάποιον διοργανωτή της εκδήλωσης, “θεωρεί ότι είναι απαράδεκτο να κατηγορείται ενώπιόν του υπουργός της κυβέρνησης”. Έτσι είναι “όταν τσακάς τ' μέση σ'” και γονατίζεις, ανεβαίνεις ψηλά...).

Τώρα η νυν κυβέρνηση με στρατό οργανωμένο, με άριστα οπλικά συστήματα, πώς αντιδρά; Ψοφοδεώς, εκλιπαρώντας τον ανθύπατο Αμερικανό πρεσβευτή, διαμαρτυρόμενη εντόνως στην Ε.Ε. τους εταίρους μας, δηλαδή τους «γίγαντες» όπως η χαριτόβρυτος γραία του Βερολίνου, ο γηροκόμος νυμφίος του Παρισιού, ο οινόφυλλος (εκ του οίνου+φλύω. Φλύω σημαίνει βράζω και μεταφορικός λαλώ μάτια, φλυαρώ) πρόεδρος της Ε.Ε., ο θηλύγλωσσος πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και λοιποί παρόμοιοι και αδιάφοροι.

Βεβαίως όλοι αυτοί θα επέμβουν πάραυτα και «θα τρέμει η πατούσα» του Ερντογάν. (Ακούσαμε την κ. Μέρκελ να αποκαλεί τον σκοπιανό, «Μακεδόνα». Πώς αντέδρασε το ΥΠΕΞ; Ορνιθοειδώς).

Και προχωρώ στα επιμέρους. Όταν δηλώνει ο πρωθυπουργός της χώρας ότι δεν υπάρχουν θαλάσσια σύνορα, είναι ή δεν είναι προδοσία; (Το αίμα του Κανάρη και του Μιαούλη ακόμη πορφυρώνει τα κύματα του Αιγαίου). Όταν δηλώνει ότι το όνομα της Μακεδονίας δεν πρέπει να το μονοπωλούν οι Σκοπιανοί είναι ή δεν είναι προδοσία;

Όταν το 1.500.000 λαού, που αυθόρμητα και ειρηνικώς διατρανώνει την οργή του και την διαβεβαίωσή του ότι θα υπερασπιστεί τα ιστορικά του δίκαια, το αποκαλεί «ετερόκλητο όχλο», δηλαδή περιθώριο, «μαζεμένα της στιγμής», ασκέρι ανεγκέφαλο, είναι ή δεν είναι προδοσία; Αν αύριο-μεθαύριο χρειαστεί να υπερασπιστούμε την πατρίδα, ποιος θα πολεμήσει;

Ο Ρουβίκωνας, οι αναρχικές συνιστώσες, η απάτριδη και δειλόκαρδη, σταλινογενής λέπρα που εκτονώνεται καταστρέφοντας περιουσίες πολιτών με την ανοχή του υπουργού «προστασίας του πολίτη»-ναι έτσι ονομάζεται ακόμη- είναι ή δεν είναι αυτό προδοσία;

Η εισβολή χιλιάδων λαθρομεταναστών και η μετατροπή της πατρίδας μας, προϊόντος του χρόνου, σε μωαμεθανικό εμιράτο- υποδεχόμενοι ακόμη και λαθρομετανάστες από χώρες που δεν

συντρέχουν λόγοι μετανάστευσης-είναι ή δεν είναι προδοσία; Αν συμβεί κάτι με τους Τούρκους πώς θα συμπεριφερθούν οι εν Ελλάδι οπαδοί του Ισλάμ;

Δεν θα τους καλεί, ουρλιάζοντας, ο βλαμμένος Ερντογάν, να ξεσηκωθούν εναντίον ημών των «απίστων» και υπέρ των «αδελφών» τους Τούρκων; Ως πότε θα καταπίνουμε τα δηλητήρια της λεγόμενης ισλαμοφοβίας, η οποία ενοχοποιεί και παραλύει το λαό μας; Το ότι καταστρέφονται νησιά του Αιγαίου εξαιτίας των ανεξέλεγκτων ορδών είναι ή δεν είναι προδοσία;

Η κατάργηση των όποιων, πενιχρών προνομίων των πολυτέκνων γεγονός που επιδεινώνει την δημογραφική απίσχνανση και κατάρρευση της Ελλάδας είναι ή δεν είναι προδοσία; Η λαφυραγωγία του εθνικού μας πλούτου από το κομματικό χτικιό, η υπογραφή μνημονίων λεηλασίας του τόπου από τους ξένους δανειστές-δυνάστες, η καταστροφή της Εθνικής μας Παιδείας, η κατασυκοφάντηση της εκκλησίας μας και οι συνεχείς βλασφημίες, η ανοχή στα τηλεοπτικά διαφθορεία, είναι ή δεν είναι προδοσία; **(Δόξα τω Θεώ, το ΣτΕ έδωσε ένα λαμπρό μάθημα στους εκκλησιομάχους του υπουργείου Παιδείας για το μάθημα των Θρησκευτικών..)**

Όταν ακούω ότι «πάμε 100 χρόνια πίσω», χαίρομαι χαράν μεγάλη. Κατά τον σπουδαίο Δημ. Καμπούρογλου: «Όλα τα έθνη για να προοδεύσουν πρέπει να βαδίσουν εμπρός, πλην του ελληνικού που πρέπει να στραφεί πίσω». Αν οι... προοδευτικοί λένε ότι γυρίζουμε πίσω, τότε το έθνος πράγματι προοδεύει. Εύγε στην γενναία Ελληνική Δικαιοσύνη. Εύγε και για την αθώωση του αγωνιστή και ανδρείου Επισκόπου Αιγίου κ. Αμβροσίου).

Όλα αυτά και άλλα τόσα περιγράφουν την μεγαλύτερη από καταβολής ελληνικού κράτους προδοσία. Ναι, είναι προδότες, ξεπουλούν την πατρίδα.

Γιορτάζουμε την Κυριακή τα δύο «χαίρε»: «Χαίρε Κεχαριτωμένη». Και «χαίρε, ω χαίρε, λευτεριά». Η Παναγία και το Εικοσιένα. Η απάντηση για την ανάσταση του Γένους, μες στις δύο αυτές λέξεις κρύβεται....

03.04.2018

Πηγή: www.antibaro.gr/